

T-366/03. és T-235/04. sz. egyesített ügyek

Land Oberösterreich és Osztrák Köztársaság kontra az Európai Közösségek Bizottsága

„Jogszabályok közelítése – Harmonizációs intézkedéstől eltérő nemzeti rendelkezések – Géntechnológiával módosított szervezetek használatának tilalma Felső-Ausztriában – Az EK 95. cikk (5) bekezdésének alkalmazási feltételei”

Az Elsőfokú Bíróság ítélete (negyedik tanács), 2005. október 5. II - 4009

Az ítélet összefoglalása

1. *Megsemmisítés iránti kereset – Természetes vagy jogi személyek – Őket közvetlenül és személyükben érintő jogi aktusok – Tagállamnak címzett, a géntechnológiával módosított szervezetek használatát ezen állam valamely tartományában megtiltó nemzeti rendelkezésekre vonatkozó bizottsági határozat – Az említett rendelkezéseket meghozó tartomány keresete, amely rendelkezések az említett államnak a közösségi harmonizációs intézkedéstől való eltérésre irányuló kérelme tárgyát képezték – Elfogadhatóság*
(EK 95. cikk, (5) bekezdés és EK 230. cikk, (4) bekezdés; 2003/653 bizottsági határozat)

2. *Jogszabályok közelítése – Az egységes piac megvalósítását célzó intézkedések – Új, eltérő nemzeti rendelkezések bevezetése – A Bizottság által végzett ellenőrzés – Eljárás – A kontradiktórius eljárás elvének alkalmazása – Hiány*
(EK 95. cikk, (4), (5) és (6) bekezdés)
3. *Jogszabályok közelítése – Az egységes piac megvalósítását célzó intézkedések – Új eltérő nemzeti rendelkezések bevezetése – A Bizottság által végzett ellenőrzés – Határozat – Indokolási kötelezettség – Terjedelem*
(EK 95. cikk, (5) bekezdés és EK 253. cikk)

1. Azon jogalanyok, akik nem címzettjei valamely határozatnak, csak akkor állíthatják, hogy személyükben érintettek az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében, ha ez a határozat sajátos jellemzőik vagy olyan ténybeli helyzet folytán vonatkozik rájuk, amely minden más személytől megkülönbözteti, és ezáltal a címzetthez hasonló módon egyéníti őket. Ugyanis e rendelkezés célja jogvédelmet biztosítani annak is, akit – anélkül, hogy annak címzettje lenne – a vitatott jogi aktus ténylegesen úgy érint, mintha annak ő maga is a címzettje lenne.

határozat. E határozat következménye nem csupán az, hogy érinti a tartomány által elfogadott valamely jogi aktust, hanem ezenkívül megakadályozza ez utóbbit a nemzeti alkotmányos rend által ráruházott hatásköreinek a saját belátása szerinti gyakorolásában.

Ezenkívül, jöllehet az említett határozatot az érintett tagállamnak címezték, ez nem rendelkezett mérlegelési jogkörrel annak a tartománnyal való közlése során, így ez utóbbit az említett határozat szintén közvetlenül érintette az EK 230. cikk negyedik bekezdése értelmében.

E tekintetben valamely tagállam tartományát, amely a saját hatáskörébe tartozó törvénytervezet kidolgozója és amelynek érdekében az érintett tagállam az EK 95. cikk (5) bekezdése alapján kérte az eltérés engedélyezését, személyében érinti a géntechnológiával módosított szervezetek használatát e rendelkezés alapján megtiltó bizottsági

(vö. 27–29. pont)

2. A kontradiktórius eljárás elve nem alkalmazható az EK 95. cikk (5) bekezdésében meghatározott eljárásra. Ugyanis az EK 95. cikk (4) bekezdésében előírt eljáráshoz hasonlóan ez az eljárás is egy közösségi szinten elfogadott harmonizációs intézkedéstől eltérő nemzeti rendelkezés jóváhagyására irányuló tagállami kérelemmel indul. Mindkét esetben a bejelentő tagállam kezdeményezi az eljárást, amelynek lehetősége van nyilatkozni az elfogadni kért határozatról. Hasonlóképpen mindkét eljárást a kérelmező tagállam és a belső piac megfelelő működése érdekében gyorsan be kell fejezni. E tekintetben az a tény, hogy az EK 95. cikk (4) bekezdése szerinti eljárástól eltérően az ugyanezen cikk (5) bekezdésében előírt eljárás még tervezet szintjén lévő nemzeti intézkedésekre vonatkozik, nem teszi lehetővé a Bizottságnak, hogy az EK 95. cikk (6) bekezdésében előírt hat hónapos határidőt kontradiktórius vita lefolytatása érdekében meghosszabbítsa.

dik albekezdésében meghatározott, a határozathozatal további hat hónappal való meghosszabbítására vonatkozó lehetőséggel csak akkor élhet a Bizottság, ha a kérdés összetettsége ezt megköveteli, és az emberi egészséget fenyegető veszély nem áll fenn, az EK 95. cikk (6) bekezdésének harmadik albekezdése nem teszi lehetővé a Bizottság számára, hogy a határozathozatali határidőt mindössze azért hosszabbítsa meg, hogy lehetővé tegye a hozzá az EK 95. cikk (5) bekezdése alapján eltérés engedélyezése iránti kérelmet benyújtó tagállam meghallgatását. Másodszor, ami az EK 95. cikk (5) bekezdésének rendszerét illeti, az a körülmény, hogy ez a rendelkezés olyan nemzeti intézkedésre vonatkozik, amely még nincs hatályban, nem csökkenti annak a fontosságát, hogy a Bizottság gyorsan határozzon a hozzá benyújtott eltérés engedélyezése iránti kérelemről. Ugyanis ezen eljárás gyors befejezése volt a Szerződés megalkotóinak szándéka azért, hogy védjék a kérelmező tagállamnak az alkalmazandó szabályok megállapításához fűződő érdekeit, valamint a belső piac megfelelő működése érdekében.

Először, ami ez utóbbi rendelkezés szövegét illeti, egyrészt azt megkülönböztetés nélkül kell alkalmazni az EK 95. cikk (4) bekezdésében érintett hatályban lévő nemzeti intézkedésekre vonatkozó eltérés engedélyezése iránti kérelmekre és a tervezet állapotában lévő intézkedésekre vonatkozó kérelmekre, amelyekre az EK 95. cikk (5) bekezdése vonatkozik. Másrészt, mivel az e rendelkezés harma-

(vö. 41–44. pont)

3. Annak érdekében, hogy az EK 253. cikkben előírt indokolási kötelezettségnek megfeleljen, a Bizottság által az EK 95. cikk (5) bekezdése alapján elfogadott határozatnak elegendő és megfelelő információt kell tartalmaznia az annak meghatározására figyelembe vett tényekről, hogy teljesülnek-e az e

cikkben ahhoz előírt feltételek, hogy valamely tagállam részére egy közösségi harmonizációs intézkedéstől való eltérést engedélyezzenek.

(vö. 53. pont)